هیلاری دوباره نامزد انتخابات ریاست جمهوری می‌شود؟

نامزددموکرات‌هادرانتخابات‌ریاست‌جمهوری‌سال ۲۰۱۶ووزیرخارجه‌اسبق‌آمریکا،هنوزامکان‌حضورخوددرانتخابات‌سال ۲۰۲۰ رارد‌نکرده‌است.خبرنگارشبکه‌سی‌ان‌ان درکاخ‌سفید،دراین‌زمینه‌گفته‌است‌که‌از‌سه‌نفرشنیده‌که‌کلینتون‌به‌تازگی‌درجمعی‌تاکید‌کرده‌که‌وی‌ایده‌ورود‌به‌رقابت‌انتخاباتی‌سال ۲۰۲۰ را‌کنار‌نگذاشته‌است.اوافزود: باتوجه‌به‌این‌که‌هیلاری‌کلینتون ۷۱ ساله‌رای‌بیشتری‌نسبت‌به‌ترامپ‌در‌سال ۲۰۱۶ به‌خوداختصاص‌داد،هنوزمعتقداست‌احتمال‌حضورش‌در‌انتخابات‌وجوددارد.

تحلیل روز

آزمون حکمتیار؛ این بار در سیاست

میراحمدرضا مشرف- پایان یافتن مهلت ثبت‌نام‌نامزدهای‌انتخابات‌ریاست‌جمهوری در افغانستان چهره سیاستمدارانی را که خواهان در اختیار گرفتن بالاترین مقام سیاسی این کشور هستند،آشکار کرد.و البته در این میان حضور یک نفر بیش از دیگران جنجال‌برانگیز‌بود.ورود"گلبدین‌حکمتیار"به صحنه‌انتخابات‌آن‌هم‌به‌شکلی‌کاملا‌ناگهانی ،عکس العمل های متفاوتی را برانگیخت. برخی آن را نشانه مثبتی تلقی کردند زیرا شخصی که تا‌پنج سال پیش در برابر آن ها و علیه‌دولت می جنگید،اکنون در‌درون‌همین سیستم‌در کنار آن‌ها‌قرار گرفته‌است.اما‌عده زیادی هم هستند که نمی توانند گذشته را فراموش کنندوخواستار‌محاکمه‌وی‌هستند. در‌برابر‌چنین‌طیف گسترده‌ای‌از‌نظرات‌چند نکته مهم را نباید نادیده گرفت:نخست این که‌حکمتیار آخرین باز‌مانده‌و‌درواقع جامانده جنگ های داخلی دهه هفتاد شمسی بود که در حکومت و نظام فعلی افغانستان جایگاهی نداشت.بیشتر کسانی که‌در‌جنگ‌های‌خونین داخلی دهه هفتاد سهیم بودند البته به جز طالبان اکنون در ساختار حکومت مشارکت دارند،پس چه بسا اگر گلبدین حکمتیار هم در"اجلاس بن"می بود‌از‌همان‌ابتدا‌در‌میان همین افراد‌جای‌می گرفت.نکته‌دیگر‌این‌که حضور گلبدین حکمتیار در‌صحنه انتخابات این‌پیام‌را‌به‌تمام‌مخالفان‌و‌از‌جمله‌طالبان‌می دهد که‌امکان و زمینه‌ورود‌قانونمند‌آن‌ها‌در عرصه‌سیاسی‌این‌کشور‌وجوددارد.حکمتیار حدود‌دو‌سال‌پیش‌قرار‌داد‌صلحی‌با‌دولت امضا‌کرد‌که‌ظاهرا‌تا‌حال‌دوطرف‌به‌آن‌پایبند بوده‌اند.یکی‌از‌اهداف‌دولت‌از‌امضای‌این قرار‌داد‌صلح، ترغیب‌طالبان‌به‌ترک‌جنگ‌و ورود‌به‌عرصه‌سیاست‌بود‌چنان‌که‌اشرف‌غنی در‌همان‌وقت‌به‌این‌موضوع‌اشاره‌می‌کند‌که "مردم‌ما‌می‌خواهند‌سیاست‌جایگزین‌جنگ شود".اما‌درباره‌مشارکت‌حکمتیار‌در‌صحنه انتخابات می توان نگاه متفاوتی هم داشت بدین‌معنی‌که‌این‌حضور‌می‌تواند‌به‌فرصتی برای‌باز‌خواست‌مردم‌از‌وی‌برای‌عملکردش در‌تحولات‌چند‌دهه‌اخیر‌افغانستان‌تبدیل شود.درواقع‌محاکمه‌ای‌که‌نه‌در‌دادگاه‌و‌در برابر‌قاضی ،بلکه‌در‌رسانه‌ها‌و‌در‌نزد‌افکار عمومی‌برگزار‌می‌شود.اما‌جدای‌از‌موضوع مخالفت‌ها‌وموافقت‌ها‌درباره‌حضور‌حکمتیار در‌انتخابات،نحوه‌این‌حضور‌و‌برنامه‌های‌اعلام شده‌از‌سوی‌وی‌برای‌آینده‌هم‌بسیار‌در‌خور توجه‌است.حکمتیار‌در‌ابتدای‌امر‌نه‌تنها‌خود‌را به‌مشارکت‌مستقیم‌در‌انتخابات‌متمایل‌نشان نداد‌بلکه‌حتی‌اعلام‌کرد‌که‌حزب‌اسلامی‌به صورت‌مستقل‌شرکت‌نکرده‌و‌در‌صدد‌تشکیل ائتلاف‌با‌دیگر‌احزاب‌و‌توافق‌با‌آن‌ها‌بر‌یک گزینه‌است.در‌هر‌دو‌مورد‌حکمتیار‌مواضع اولیه‌خود‌را‌نقض‌کرد.او‌در‌شرایطی‌به‌طور مستقیم‌وارد‌این‌عرصه‌شد‌که‌در‌ظاهر‌امر‌این حضور‌نتیجه‌یک‌تصمیم‌ناگهانی‌بوده‌است.اما نکته‌جالب‌این‌جاست‌که‌دو‌سال‌و‌نیم‌پیش‌و در‌اوج‌توافقات‌وی‌با‌دولت،قاضی‌حکیم‌رئیس کمیته‌اجرایی‌حزب‌اسلامی‌از‌تصمیم‌شخص حکمتیار‌برای‌نامزدی‌در‌انتخابات‌ریاست جمهوری‌آینده‌خبر‌داده‌بود.بدین‌ترتیب گمان‌نمی‌رود‌که‌تصمیم‌حکمتیار‌ناگهانی و‌بدون‌برنامه‌ریزی‌قبلی‌انجام‌گرفته‌باشد. اما‌این‌که‌چرا‌حکمتیار‌بر‌خلاف‌نظرات‌اولیه اش‌مستقل‌وارد‌عرصه‌انتخابات‌شد،می‌توان آن‌را‌به‌شکست‌گفت‌وگوهای‌صلح‌با‌طالبان مرتبط‌دانست.حکمتیار‌چندماه‌پیش‌از‌طالبان خواست‌تا‌به‌او‌بپیوندند‌و‌در‌انتخابات‌ریاست جمهوری‌سهیم‌شوند.نظر‌به‌این‌که‌طالبان مذاکرات‌صلح‌ودرخواست‌حکمتیار‌را‌رد‌کردند و‌در‌عین‌حال‌گروه‌دیگری‌در‌داخل‌هم‌وجود نداشت‌که‌با‌افکار‌و‌عقاید‌حکمتیار‌همراهی‌و نزدیکی‌داشته‌باشد،وی‌ناگزیر‌به‌طور‌مستقل وارد‌این‌عرصه‌شد. سرانجام‌این‌که‌برنامه حکمتیار‌برای‌آینده‌افغانستان‌از‌جهاتی‌تکان دهنده‌و‌هشدار‌آمیز‌است.وی‌از‌تشکیل‌لویه جرگه‌و‌ارائه‌قانون‌اساسی‌نوشته‌شده‌توسط خودش‌به‌این‌جرگه‌خبر‌می‌دهد‌و‌تاکید‌می کند‌که‌معتقد‌به‌تقسیم‌قدرت‌نیست. هر‌چند که‌بقیه‌نامزدها‌هم‌برنامه‌های‌اصلاحی‌برای ساختار‌سیاسی‌این‌کشور‌پیشنهاد‌داده‌اند‌اما هیچ‌کدام‌مثل‌حکمتیار‌این‌چنین‌گسترده‌ویک تنه‌پیش‌نرفته‌اند،به‌خصوص‌با‌در‌نظر‌گرفتن این‌که‌مجالس‌قانون‌گذاری‌واحزاب‌ونهادهای مدنی‌نیز‌در‌افغانستان‌وجود‌دارند.اکنون‌این سوال‌در‌ذهن‌به‌وجود‌می‌آید‌که‌آیا‌حکمتیار‌در عرصه‌سیاسی‌هم‌همان‌مسیر‌دوران‌جنگ‌های داخلی‌را‌در‌پیش‌خواهد‌گرفت؟

گزارش‌ها‌از‌احتمال‌تشدید‌درگیری‌ها و‌دخالت‌نظامی‌در‌ونزوئلا

«تظاهرات‌بزرگ» گوایدو‌در‌مقابل «رزمایش‌بزرگ» مادورو

شریفی- در‌حالی‌که‌تحرکات‌آمریکا‌و‌متحدانش علیه‌دولت‌ونزوئلا‌ادامه‌دارد‌نیکلاس‌مادورو‌در میان‌نظامیان‌ونزوئلایی‌رفته، در‌حالی‌که‌دست در‌دست‌سربازان‌و‌افسران‌دارد‌در‌پایگاهی‌نظامی با‌آن‌ها‌قدم‌می‌زند‌یا‌سوار‌بر‌تانک‌و‌نفربر‌می‌شود‌و مانور‌قدرت‌می‌دهد. این‌عکس‌ها‌را‌رئیس‌جمهور ونزوئلا‌در‌صفحه‌توئیترش‌منتشر‌کرده‌است. در مقابل،خوآن‌گوایدو،رئیس‌پارلمان‌و‌رهبر‌مخالفان از‌حزب«اراده‌مردم»که‌بر‌اساس‌ماده‌ای‌در‌قانون اساسی‌خود‌را‌رئیس‌جمهور‌موقت‌می‌داند، در میان‌خیل‌هوادارنش‌رفته‌و‌با‌آن‌ها‌عکس‌یادگاری می‌گیرد. امانبرد‌سیاسی‌در‌ونزوئلا‌که‌رنگ‌و‌بویی امنیتی‌گرفته‌تنها‌به‌مشت‌گره‌کرده‌مادورو‌یا‌دست تکان‌دادن‌های‌گوایدو‌خلاصه‌نمی‌شود.از‌طرفی بولتون‌با‌ادبیاتی‌جنگ‌طلبانه‌به‌دولت‌ونزوئلا‌درباره دست‌زدن‌به‌هر‌گونه‌اقدامی‌علیه‌رئیس‌جمهور خودخوانده‌این‌کشور‌هشدار‌داد.لیندسی‌گراهام، سناتور‌آمریکایی‌نیز‌خبر‌داد، ترامپ‌با‌او‌درباره حمله‌نظامی‌به‌ونزوئلا‌صحبت‌کرده‌است. با‌این حال؛«نیکلاس‌مادورو»دیروز‌در‌آستانه‌مانور‌نظامی بزرگ‌ارتش‌این‌کشور‌از‌چندپایگاه‌نظامی‌دیدن‌و‌با نظامیان‌درباره‌لزوم‌آمادگی‌در‌برابر«هرگونه‌احتمال مداخله‌آمریکا»صحبت‌کرد. او‌گفت‌که‌بعد‌از‌آن‌که «خوآن‌گوایدو»خود‌را‌رئیس‌جمهور‌موقت‌خواند، آمریکا‌از‌احتمال‌مداخله‌نظامی‌در‌ونزوئلا‌صحبت کرده‌است‌و‌به‌همین‌دلیل‌نیروهای‌مسلح‌ونزوئلا باید‌به‌منظور‌دفاع‌از‌کشور‌خود‌را‌برای«هرگونه احتمال‌و‌سناریویی»آماده‌کنند. مادورو‌خطاب‌به نظامیان‌ونزوئلا‌گفت:«ما‌در‌حال‌آماده‌شدن‌برای مهم‌ترین‌مانورهای‌نظامی‌در‌تاریخ‌مان‌هستیم». بنا‌بر‌اعلام‌صفحه‌توئیتر‌مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا‌از‌چند‌پایگاه‌نظامی‌ارتش‌در‌مناطقی‌از قبیل«فورت‌پاراماکای»و‌پایگاه‌دریایی«آگوستین آرماریو»واقع‌در‌شهر«پورتو‌کابلو»دیدن‌کرده‌است. همزمان،خوان‌گوایدو، رهبر‌مخالفان‌از‌مردم‌این کشور‌خواست‌برای‌همراه‌کردن‌ارتش، مهم‌ترین حامی‌داخلی‌نیکلاس‌مادورو‌و‌نیز‌همراهی‌با‌ضرب الاجل‌دولت‌های‌اروپایی‌برای‌برگزاری‌انتخابات آزادطی‌روزهای‌چهارشنبه‌وشنبه‌دست‌به‌تظاهرات بزنند. او‌طی‌نطقی‌اعلام‌کرد:«ما‌چهارشنبه‌را‌س ساعت ۱۴ برای‌درخواست‌از‌ارتش‌جهت‌پیوستن به‌مردم‌به‌خیابان‌ها‌می‌آییم. ما‌همچنین‌خواهان برپایی‌تظاهراتی‌بزرگ‌در‌روز‌شنبه‌برای‌همراهی و‌حمایت‌از‌ضرب‌الاجل‌تعیین‌شده‌از‌سوی‌اروپا هستیم.»اتحادیه‌اروپا‌از‌جمله‌شش‌کشور‌اروپایی (اسپانیا،فرانسه،آلمان،بریتانیا،پرتغال‌و‌هلند)روز شنبه‌با‌تعیین‌ضرب‌الاجلی‌هشت‌روز‌به‌نیکلاس مادورو‌هشدار‌دادند‌در‌صورت‌اعلام‌نکردن‌برپایی انتخاباتی‌آزاد‌در‌این‌کشور‌خوان‌گوایدو‌را‌به‌عنوان رئیس‌جمهوری‌به‌رسمیت‌خواهند‌شناخت. این ضرب‌الاجل‌روز‌یک‌شنبه‌آینده‌به‌اتمام‌خواهد رسید. این‌در‌حالی‌است‌که‌نیکلاس‌مادورو‌ضمن رد‌ضرب‌الاجل‌تعیین‌شده‌از‌سوی‌قدرت‌های اروپایی‌آن‌را‌به‌عنوان‌توهینی‌آشکار‌به‌مردم‌این

کشور‌قلمداد‌کرده‌است‌در‌حالی‌که‌دخالت‌های خارجی‌در‌امور‌داخلی‌ونزوئلا‌ادامه‌دارد. گاردین در‌گزارشی‌نوشته‌است‌که«با‌حمایت‌از‌گوایدو‌به نوعی‌دست‌به‌دامن‌دکترین‌مونرو‌شده‌است‌که‌به موجب‌آن‌ایالت‌متحده‌آمریکا‌مداخله‌در‌کشورهای آمریکای‌لاتین‌را‌مسئولیت‌خود‌می‌داند. واشنگتن در‌حالی‌که‌تمامی‌گزینه‌ها‌را‌روی‌میز‌دارد،نظاره‌گر تحولات‌در‌ونزوئلاست. این‌بدان‌معناست‌که‌آمریکا امیدوار‌است‌با‌اکنش‌دولت‌مادورو‌به‌اعتراضات‌توجیه اخلاقی‌لازم‌را‌برای‌مداخله‌نظامی‌که‌بدون‌تردید‌از سوی‌سازمان‌کشورهای‌آمریکایی‌تایید‌خواهد‌شد، فراهم‌کند.»به‌همین‌دلیل‌است‌که‌جان‌بولتون مشاور‌امنیت‌ملی‌آمریکا‌دیروز‌به‌ونزوئلا‌هشدار‌داده که‌هرگونه‌تهدیدی‌علیه‌دیپلمات‌های‌آمریکایی‌یا خوان‌گوایدو‌رهبر‌مخالفان‌این‌کشور‌با«واکنشی جدی»روبه‌رو‌خواهد‌شد. آیا‌دونالد‌ترامپ‌که‌روزی اوباما‌را‌برای‌بحران‌عراق‌و‌لیبی‌نقد‌می‌کرد،خود‌در دام‌ونزوئلا‌گرفتار‌می‌شود؟

هواداران‌ماکرون‌با‌شعار"دموکراسی‌آری،انقلاب‌نه!"به‌خیابان‌های‌فرانسه‌آمدند

«شال‌قرمزها» علیه «جلیقه‌زردها»

دریک‌روز‌بارانی‌بیش‌از ۱۰ هزار‌نفر‌از‌مردم‌پاریس در‌اعتراض‌به‌تظاهرات هفته‌های‌گذشته"جلیقه زردها"به‌خیابان‌آمدند. شرکت‌کنندگان‌در‌این تجمع‌اعتراضی‌که‌با‌شال‌قرمز‌به‌گردن‌داشتند،علیه خشونت‌گروهی‌که‌با‌عنوان"جلیقه‌زردها"هفته‌ها در‌پاریس‌و‌دیگر‌شهرهای‌فرانسه‌دست‌به‌اعتراض‌و آشوب‌زده‌بودند،شعار‌می‌دادند. شعار‌اصلی"شال قرمزها"دفاع‌از‌دموکراسی‌و‌نظم‌در‌فرانسه‌است. این‌در‌حالی‌است‌که‌روز‌شنبه، ۶ بهمن، فرانسه دوباره‌شاهد‌اعتراضات خشونت‌آمیز "جلیقه زردها" بود. بر‌اساس اخباری که از سوی رسانه‌های فرانسه منتشر شده‌است، در تظاهرات روز شنبه "جلیقه‌زردها" در مجموع‌حدود ۶۹ هزار نفر در پاریس و برخی دیگر از شهرهای فرانسه شرکت کرده بودند. تظاهرات روز شنبه "جلیقه زردها" بار‌دیگر‌به‌آشوب‌و‌خشونت‌انجامید.

■ **"شال‌قرمزها"و‌ماکرون**

مخالفان خشونت و ناآرامی در فرانسه در شبکه فیس بوک اعلام موجودیت کرده‌اند. این گروه که‌خود‌را"شال‌قرمزها"می‌نامند،از‌طریق‌شبکه اجتماعی‌یاد‌شده‌حرکت‌اعتراضی‌روز‌یک‌شنبه خودرا‌سازمان‌دهی کرده‌بودند.حدود ۱۰ هزار‌نفر در‌این‌شبکه‌اجتماعی‌برای‌حضور‌در‌تظاهرات‌روز یک‌شنبه ۷ بهمن‌ابراز‌تمایل کرده‌بودند. بر‌اساس آماری‌که‌از‌سوی‌پلیس‌منتشر‌شده،در‌تجمع‌روز یک‌شنبه"شال‌قرمزها"حدود‌ده‌هزار‌و ۵۰۰ نفر شرکت داشته‌اند. شعار محوری فعالان جنبش "شال قرمزها" در تظاهرات روز یک شنبه چنین بود:"دموکراسی‌آری،انقلاب‌نه!"شرکت‌کنندگان در تظاهرات "شال قرمزها" پرچم‌های فرانسه و همچنین پرچم‌های اروپا را حمل می کردند. برخی از شرکت کنندگان در این تظاهرات روی پیراهن‌های‌خودشعارهایی‌همچون"من‌جمهوری فرانسه‌را‌دوست‌دارم"یا"خشونت‌را‌متوقف‌کنید" نوشته بودند.یکی از سازمان‌دهندگان جنبش اعتراضی"شال‌قرمزها"مهندسی‌از‌شهر‌تولوز‌به‌نام لورن‌سوله‌است. گفته‌می‌شود‌که‌این‌فرد‌گرایش به‌حزب‌امانوئل‌ماکرون دارد.ایده‌ایستادگی‌در برابر‌جنبش‌اعتراضی "جلیقه‌زردها" در اواسط ماه دسامبر توسط لورن‌سوله در شبکه فیس بوک مطرح‌شده‌بود.جنبش اعتراض به خشونت "جلیقه‌زردها" بر‌اساس‌همان‌ایده‌شکل‌گرفت. شمار‌شرکت‌کنندگان‌در‌اعتراض‌های‌روز‌شنبه ۶ بهمن "جلیقه‌زردها" در پاریس و ده‌شهر‌دیگر فرانسه ۱۵ هزار‌نفر‌کمتر‌از‌هفته‌پیش‌از‌آن‌بود.روز شنبه ۲۹ دی،حدود ۸۴ هزار‌نفر در‌اعتراض‌های "جلیقه‌زردها" شرکت کرده بودند. در تظاهرات روز‌شنبه "جلیقه‌زردها" درگیری‌هایی‌با‌ماموران پلیس‌نیز‌روی‌داد. در همین‌زمینه گفته‌می‌شود که‌پلیس‌اقدام‌به‌دستگیری ۲۲ نفر کرده‌است. گفته‌می‌شود‌که‌یکی‌از‌رهبران "جلیقه‌زردها" در‌تظاهرات‌روز‌شنبه‌از‌ناحیه‌چشم‌مجروح‌شده است. طرفداران "جلیقه‌زردها" مدعی‌شده‌اند‌که جراحت‌وارد‌شده‌به‌این‌فرد‌در‌اثر‌شلیک‌گلوله پلاستیکی‌از‌سوی‌ماموران‌پلیس‌بوده‌است. این در‌حالی‌است‌که‌وزارت‌کشور‌فرانسه‌چنین‌امری را‌تکذیب‌کرده‌است.

تنش‌دیپلماتیک‌میان‌ایتالیا‌و‌فرانسه‌بر‌سر‌پناهجویان‌شدت‌گرفت

دعوای رم و پاریس بر سر استعمار آفریقا

جدال‌لفظی‌میان‌مقامات‌پاریس‌ورم‌ابعاد‌تازه ای‌به‌خود‌گرفته‌تا‌جایی‌که‌امانوئل‌ماکرون رئیس‌جمهور‌فرانسه‌غیر‌مستقیم‌رهبران ایتالیا‌را«کوتوله»توصیف‌کرد. ماکرون‌با‌بیان این‌که‌مردم‌ایتالیا‌دوستان‌ما‌هستند‌افزود: مردم‌و‌تاریخ‌ایتالیا‌نیاز‌به‌رهبرانی‌دارند‌که در‌قد‌و‌قامت‌تاریخ‌و‌مردم‌این‌کشور‌باشند.» فرانسه‌چهار‌روز‌پیش‌نیز‌سفیر‌ایتالیا‌در‌پاریس را‌احضار‌و‌به‌سخنان‌و‌مواضع‌رهبران‌ایتالیا اعتراض‌کرده‌بود. در‌روزهای‌اخیر‌رهبران‌هر دو‌حزب‌تشکیل‌دهنده‌دولت‌ایتالیا‌حملات شدیدی‌را‌علیه‌فرانسه‌آغاز‌کردند. لوئیجی دی‌مایو‌معاون‌رئیس‌جمهور، وزیر‌توسعه‌و رهبر‌جنبش‌پنج‌ستاره،«تداوم‌سیاست‌های استعماری‌فرانسه‌در‌قاره‌آفریقا»را‌عامل اصلی‌فقیرتر‌شدن‌کشورهای‌آفریقایی‌و مهاجرت‌آفریقایی‌ها‌به‌ایتالیا‌خواند. چند ماه‌پیش‌نیز،پس‌از‌آن‌که‌دولت‌ایتالیا‌اعلام کرد‌به‌یک‌کشتی‌حامل‌مهاجران‌آفریقایی اجازه‌ورود‌به‌سواحل‌ایتالیا‌را‌نمی‌دهد، امانوئل‌از‌دولت‌ایتالیا‌انتقاد‌کرد‌که‌چرا‌آن ها‌را‌نمی‌پذیرند. ایتالیایی‌ها‌نیز‌انتقاد‌کردند که‌چرا‌فرانسه‌خود‌آن‌ها‌را‌نمی‌پذیرد؟ در‌آخر این‌کشتی‌در‌اسپانیا‌لنگر‌انداخت! فرهمند علیپور‌کارشناس‌امور‌بین‌الملل‌در‌این‌باره نوشت: رسانه‌های‌ایتالیایی‌معتقد‌هستند ، جنگی‌که‌فرانسه‌و‌انگلیس‌در‌لیبی‌به‌راه انداختند‌و‌سیاست‌های‌فرانسه‌در‌آفریقا‌به ویژه‌در ۱۲ کشور‌از‌این‌قاره،موجب‌شده‌است تا‌مهاجران‌آفریقایی‌به‌سمت‌سواحل‌ایتالیا که‌نزدیک‌ترین‌مسافت‌تا‌لیبی‌را‌را‌دارد، گسیل‌شوند. ایتالیایی‌ها‌بر‌این‌باور‌هستند که‌فرانسوی‌ها‌قاره‌آفریقا‌را‌استعمار‌می کنند،در‌لیبی‌جنگی‌به‌راه‌انداختند‌و‌اینک این‌ایتالیایی‌ها‌هستند‌که‌باید‌هزینه‌های سیاست‌های‌فرانسه‌را‌در‌آفریقا‌بپردازند. سال‌گذشته‌نیز‌زمانی‌که‌یک‌گروه‌چندنفره‌از مهاجران‌قصد‌داشتند‌از‌مرزهای‌ایتالیا‌وارد فرانسه‌شوند‌پلیس‌فرانسه‌برای‌تهدید‌آن‌ها و‌اجبارشان‌برای‌ماندن‌در‌ایتالیا‌وارد‌خاک ایتالیا‌شد‌که‌موجب‌خشم‌ایتالیایی‌ها‌شد. لویجی‌دی‌مایو‌می‌گوید‌که‌از‌اتحادیه‌اروپا خواهند‌خواست‌تا‌تحریم‌هایی‌علیه‌سیاست های‌استعماری‌فرانسه‌در‌آفریقا‌اتخاذ‌کند، «زیرا‌آفریقایی‌ها‌باید‌در‌آفریقا‌بمانند‌نه‌این‌که در‌قعر‌مدیترانه‌غرق‌شوند»و‌می‌گوید«علیه نفاق‌فرانسه»وارد‌عمل‌خواهد‌شد. در‌روزهای گذشته‌رسانه‌های‌ایتالیایی‌همواره‌گزارش هایی‌از‌کودتاهایی‌که‌فرانسه‌در‌کشورهای مختلف‌آفریقایی‌انجام‌می‌دهد‌و‌سیاست‌های مالی‌فرانسه‌در‌آفریقا‌منتشر‌کرده‌اند. چندین کشور‌در‌آفریقا‌از"فرانک‌فرانسه"استفاده‌می کنند‌که‌رهبران‌و‌رسانه‌های‌ایتالیایی‌می گویند‌که‌فرانسه‌آن‌ها‌را‌مجبور‌کرده‌است‌تا از‌این‌واحد‌پولی‌استفاده‌کنند، پولی‌که‌در فرانسه‌چاپ‌می‌شود‌و‌تامین‌کننده‌بخش بزرگی‌از‌درآمدهای‌فرانسه‌است. آن‌ها‌می گویند‌اگر‌سیاست‌های‌استعماری‌فرانسه‌در آفریقا‌وجود‌نداشت‌امروزه‌جایگاه‌اقتصادی فرانسه‌به‌پانزدهم‌در‌جهان‌سقوط‌می‌کرد.

چهره روز

نشانی دیگر از تفاوت تونس!

بی‌ربط‌نیست‌که‌تونس‌از‌نظر‌شاخص‌های آزادی‌و‌دموکراسی‌مقام‌نخست‌را‌در‌جهان عرب‌دارد‌و‌انقلاب‌آن‌سرنوشتی‌متفاوت‌نسبت به‌بقیه‌انقلاب‌های‌عربی‌در‌هشت‌سال‌گذشته داشته‌است. این‌مهم‌هم‌به‌توسعه‌یافتگی سیاسی، دخالت‌نکردن‌ارتش‌و‌قوه‌قضاییه این‌کشور‌در‌سیاست‌بر‌خلاف‌کشور‌مصر‌و دور‌بودن‌این‌نهادها‌از‌اختلافات‌سیاسی‌میان نیروها‌و‌احزاب‌تونسی‌باز‌می‌گردد. دستگاه قضایی‌تونس‌به‌تازگی‌با‌صدور‌حکمی‌شکایت باجی‌قائد‌سبسی‌رئیس‌جمهور‌این‌کشور‌از یک‌شهروند‌تونسی‌را‌وارد‌ندانسته‌و‌سبسی را‌به‌جریمه‌نقدی‌و‌جبران‌هزینه‌های‌دادرسی محکوم‌کرد. این‌حکم‌در‌جهان‌عرب‌بی‌سابقه و‌در‌جهان‌شرق‌کم‌نظیر‌است‌و‌ناظران‌آن‌را تاکیدی‌بر‌موفقیت‌روند‌دموکراسی‌نوپای تونس‌می‌دانند. گفتنی‌است‌که‌باجی‌قائد سبسی‌قبلا‌علیه‌عماد‌دغیج‌فعال‌انقلابی تونسی‌و‌عضو‌جمعیت‌حامیان‌انقلاب‌تونس به‌دادگاه‌شکایت‌و‌وی‌را‌متهم‌کرده‌بود‌که در‌شبکه‌های‌اجتماعی‌مطالب‌تحریک‌آمیز علیه‌رئیس‌جمهوری‌تونس‌منتشر‌می‌کند‌و امنیت‌او‌و‌خانواده‌اش‌را‌به‌خطر‌انداخته‌است. رئیس‌جمهور‌تونس‌در‌شکوائیه‌خود‌فیلم‌ها، کامنت‌ها‌و‌توئیت‌های‌دغیج‌را‌هم‌ضمیمه کرده‌بود‌و‌در‌دادگاه‌بدوی‌توانست‌رای‌آن‌را‌به نفع‌خود‌کسب‌کند‌و‌این‌فعال‌تونسی‌به‌حبس محکوم‌شد،اما‌وی‌در‌خواست‌تجدید‌نظر‌کرد و‌دادگاه‌استیناف‌تونس‌هم‌در‌نهایت‌حکم‌به برائت‌دغیج‌داد‌و‌رئیس‌جمهور‌تونس‌را‌محکوم به‌پرداخت‌غرامت‌و‌جزای‌نقدی‌کرد.

پیشخوان بین‌الملل

اثر«مونه‌روزنامه»کار‌تونیست‌مکزیکی

لوله‌نفت‌ونزوئلا‌در‌چنگال‌ترامپ

توئیت روز

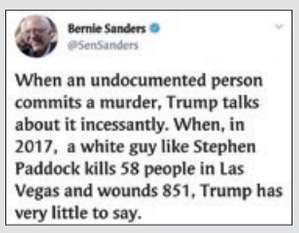

سندرز: وقتی یک مهاجر غیرقانونی قتلی مرتکب می شود ترامپ خیلی درباره آن صحبت می کند. وقتی در سال ۲۰۱۷ یک سفیدپوست نظیر استفن‌پاداک،۵۸ تن‌را‌در‌لاس‌وگاس کشت‌و ۸۵۱ نفر‌را‌زخمی کرد،ترامپ حرف‌چندانی‌درباره‌اش‌نزد.

چرا‌داعش‌انفجارها‌در‌کلیسای‌مسیحیان‌فیلیپین‌را‌بر‌عهده‌گرفت؟

داعش به دنبال قلمرو در شرق آسیا

داعش‌مسئولیت‌دو‌انفجار‌تروریستی‌در‌کلیسای کاتولیک‌در‌جنوب‌فیلیپین‌را‌بر‌عهده‌گرفت. دو انفجاری‌که‌در‌کلیسایی‌در‌جزیره‌جولو‌در‌استان سولودر‌جنوب‌غربی‌فیلیپین ۲۷ کشته‌و‌بیش‌از ۷۰ تن‌زخمی‌به‌جاگذاشت.گروه‌تروریستی‌داعش در‌دوسال‌گذشته‌در‌جنوب‌شرق‌آسیا‌و‌به‌طور خاص‌در‌استان‌های‌جنوبی‌فیلیپین‌فعالیت‌های گسترده‌ای‌داشته‌است. میندانائو‌به‌عنوان‌دومین جزیره‌بزرگ‌فیلیپین‌که‌بخش‌گسترده‌ای‌از‌آن مسلمان‌نشین‌است‌همواره‌مورد‌توجه‌تروریست های‌داعش‌بوده‌است. رئیس‌مرکز‌تحقیقات خشونت‌سیاسی‌و‌تروریسم‌در‌سنگاپور‌می‌گوید: «نفوذ‌داعش‌طی‌سال‌های‌اخیر‌در‌جنوب‌شرق آسیا‌افزایش‌یافته‌است‌و‌بیش‌از ۶۰ گروه‌در‌این منطقه‌با‌ابوبکر‌البغدادی‌اعلام‌بیعت‌کرده‌اند.»از سوی‌دیگر،همزمانی‌انفجارهای‌تروریستی‌در‌سولو با‌همه‌پرسی‌اعطای‌خودمختاری‌به‌مسلمانان‌این منطقه‌موضوعی‌معنادار‌و‌قابل‌تامل‌است.واقعیت این‌است‌که‌اعطای‌خودمختاری‌به‌مسلمانان جنوب‌فیلیپین‌آغازی‌بر‌پایان‌بحرانی‌ریشه‌دار‌و کهنه‌در‌این‌منطقه‌است‌و‌گروه‌های‌دهشت‌افکن و‌تروریستی‌عملی‌شدن‌توافق‌مسلمانان‌و‌دولت مرکزی‌فیلیپین‌را‌تهدیدی‌برای‌خود‌می‌دانند. در‌چند‌دهه‌گذشته‌بر‌خورد‌سخت‌و‌غیرمنطقی دولت‌ها‌در‌فیلیپین‌با‌خواسته‌ها‌و‌انتظارات‌مردم جنوب‌این‌کشور‌به‌رشد‌و‌خیزش‌گروه‌های‌افراطی منجر‌شده‌است. در‌چنین‌فضایی‌روشن‌است‌که هدف‌از‌انفجارهای‌انتحاری‌در‌کلیسای‌مسیحیان کاتولیک، تحریک‌مسیحیان‌علیه‌خودمختاری مسلمانان‌و‌فشار‌بر‌مانیل‌و‌گروه‌های‌اسلامی‌میانه روست.باتوجه‌به‌بافت‌جمعیتی‌جنوب‌فیلیپین‌که ترکیبی‌از‌مسلمانان‌و‌مسیحیان‌است،ایجاد‌شکاف بین‌مسلمانان‌و‌مسیحیان،دستاویزی‌مناسب‌برای ادامه‌بقای‌گروه‌های‌تروریستی‌قلمداد‌می‌شود.